

Προβλήματα και εμπόδια στην επικοινωνία του ιερέα με το ποίμνιο (Πρωτοπρεσβύτερος Χρήστος Αιγίδης)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=155056>]

Τρίτη ενότητα - προβλήματα στην Ποιμαντική επικοινωνία

Στην τρίτη ενότητα οι ερωτήσεις είχαν σκοπό να αναδείξουν τα προβλήματα και τις δυσκολίες που ανακύπτουν στην επικοινωνία που έχει ο Κληρικός. Οι ερωτήσεις είχαν πιο ειδικό χαρακτήρα και προσέγγιζαν το μεγάλο θέμα της επικοινωνίας υπό το πρίσμα της ειδικής σχέσης της Ποιμαντικής επικοινωνίας. Έτσι καταγράψαμε τα όρια και τα εμπόδια που υπάρχουν στη Διακονία της Ιερατικής Επικοινωνίας καθώς και εάν υπάρχουν - ποια είναι τα θέματα ταμπού για τα οποία δυσκολεύεται να επικοινωνήσει ο Κληρικός την σημερινή εποχή. Ακόμα διατυπώθηκε και μια πιο προσωπική ερώτηση για το εάν υπάρχει προκατάληψη από την μεριά του κόσμου για την προσωπική Ιερατική ζωή. Τέλος, έγινε μια προσπάθεια να ψηλαφίσουμε το μεγάλο θέμα των συναισθηματικών συμπλεγμάτων, τα λεγόμενα κόμπλεξ, και αν αυτά δυσκολεύουν την επικοινωνία του Κληρικού.

Τα εμπόδια στην επικοινωνία του Ιερέα

Αρχικά αναζητήσαμε τα εμπόδια που προκύπτουν στην επικοινωνία που έχει ο Ιερέας μέσα στην άσκηση της Ποιμαντικής του μέριμνας. Στο ερώτημα αυτό όλοι σχεδόν οι ερωτηθέντες (εκτός από έναν) διατύπωσαν τις προσωπικές δυσκολίες σαν εμπόδια στην επικοινωνία και δεν έγινε καμία αναφορά στα εξωτερικά ή τεχνικά εμπόδια. Επίσης ελάχιστοι [τρεις (3)] θεώρησαν πως μπορεί να υπάρχουν εμπόδια από την μεριά των Πιστών, ενώ οι πιο πολλοί { δώδεκα (12) } τα χρεώνουν μόνον στην μεριά των Κληρικών. Ας δούμε όμως κάποιες ενδιαφέρουσες απαντήσεις.

Ο π. Ι.Μ. εξέφρασε την άποψη πως «η έλλειψη χρόνου, η κακή πνευματική κατάσταση του Ιερέα, η καθημερινότητά του και πως οι πολλές και συνήθως άσχετες ασχολίες που έχει ο Κληρικός με την Ποιμαντική είναι τα εμπόδια στην επικοινωνία ». Ο π. Γ.Τ. σχολίασε πως δεν υπάρχει κατάρτιση στα θέματα επικοινωνίας και πως οι Κληρικοί δεν ασχολούνται ουσιαστικά με τους ανθρώπους αλλά περιορίζονται στην τυπική επικοινωνία.

Πολλές απαντήσεις που δόθηκαν είχαν να κάνουν με τις προσωπικές δυσκολίες που έχει ο Κληρικός και κυρίως ο εγωισμός του, ως το βασικότερο εμπόδιο στην επικοινωνία του. Αναφέρει σχετικά ο π. Δ.Κ: «εμπόδιο είναι τα πάθη μας και ο κακός μας εαυτός. Είναι κάτι που ο Κληρικός θα πρέπει να προσπαθήσει να το ξεπεράσει για μια πιο ουσιαστική επικοινωνία με τους πιστούς». Στην ίδια

κατεύθυνση βρίσκεται και η άποψη του π. Ι.Κ. που κάνει λόγο για αδυναμίες που έχει ο Ιερέας ή και ο πιστός και ακόμα η δυσκολία να προσαρμοστεί ο Ιερέας στα δεδομένα της εποχής. Ακόμα ανέφερε πως η ανισότητα στο επίπεδο μόρφωσης και η καχυποψία που μπορεί να υπάρχει δημιουργούν απόσταση μεταξύ του Ποιμένα με τους πιστούς και αυτό αποτελεί μεγάλο εμπόδιο.

Ο π. Σ.Α. πιστεύει πως οι μεγάλες Ενορίες με το πολυπληθές Ποίμνιο, η άγνοια των νέων τεχνολογιών και η έλλειψη ζήλου αποτελούν τροχοπέδη στην επικοινωνία. Τέλος μια ωραία θέση διατύπωσε ο π. Κ.Κ. που θεωρεί πως «η γλώσσα που χρησιμοποιεί η Εκκλησία, η επίδειξη κοσμικότητας και η γενικότερη απαξίωση προς κάθε τι το ηθικό και παραδοσιακό αποτελούν εμπόδιο στην επικοινωνία».

Τα θέματα για τα οποία η Εκκλησία δυσκολεύεται να επικοινωνήσει

Με την ερώτηση αυτή αναζητήσαμε εάν υπάρχουν ταμπού στον χώρο της Εκκλησίας. Εάν υπάρχουν κάποια θέματα τα οποία η Εκκλησία και κατ' επέκταση οι Κληρικοί δεν τα αγγίζουν ή δυσκολεύονται να μιλήσουν. Στις απαντήσεις που λάβαμε έγινε σαφής διαχωρισμός πως άλλο είναι η επίσημη θέση της Εκκλησίας σε κάποια θέματα και άλλο εάν οι Ιερείς δεν εκφράζονται ή δυσκολεύονται να αναφερθούν σε αυτές. Ενώ δηλαδή σχεδόν όλοι ανέφεραν πως η Εκκλησία έχει διατυπωμένη θέση για όλα τα ζητήματα της ανθρώπινης δραστηριότητας εν τούτοις οι Ιερείς δεν μιλάνε για αυτά. Αξίζει να σημειώσουμε πως μόνον δυο (2) ερωτηθέντες ονομάτισαν ταμπού τα θέματα ερωτικής φύσεως και πως όντως υπάρχει δυσκολία να μιλήσουν οι Ιερείς για αυτά ενώ δεκαέξι (16) συνεντευξιαζόμενοι πως κανονικά δεν πρέπει να υπάρχουν θέματα για τα οποία να δυσκολεύονται να μιλήσουν οι Ιερείς. Στο ερώτημα αυτό δόθηκαν όμορφες απαντήσεις και στη συνέχεια θα δούμε κάποιες από αυτές.

Ο π. Ε.Μ. διατύπωσε πως » δεν υπάρχει κανένα θέμα για το οποίο η Εκκλησία φοβάται να μιλήσει. Απλά ο άνθρωπος κάνει εκπτώσεις στη ζωή του και δεν δέχεται τον λόγο της Εκκλησίας. Βλέπει τους Ιερείς απέναντί του, σαν εμπόδιο στη δήθεν ευτυχία του. Έτσι τον λόγο της Εκκλησίας τον θεωρεί τροχοπέδη στη ζωή του». Ενώ ο π. Ι.Κ. αισθάνεται πως η Εκκλησία αγκαλιάζει τον όλο άνθρωπο και πως εάν υπάρχει σεβασμός και αγάπη από την μεριά των Κληρικών δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα να μιλήσει για όλα τα θέματα.

Μια πολύ ωραία θέση διατύπωσε ο π. Β.Θ. λέγοντας πως «υπάρχουν κάποια θέματα που νιώθουμε άβολα, δεν τα ανοίγουμε, δεν τα συζητάμε. Πρέπει όμως να αγγίξουμε όλα τα θέματα των ανθρώπων. Συνήθως όποιος δυσκολεύεται να μιλήσει για κάποια θέματα μάλλον και στην προσωπική του ζωή δεν έχει ισορροπία σε αυτά».

Τέλος μια άποψη προς διαφορετική κατεύθυνση εξέφρασε ο π. Α.Π. λέγοντας πως ίσως η Εκκλησία δυσκολεύεται να μιλήσει με τον εαυτό της. Είναι ένα πρόβλημα που έχει τεράστιες διαστάσεις. Θα ήταν καλό η Εκκλησία σαν ζωντανός οργανισμός να ακούσει τον εαυτό της, να αφουγκραστεί τους παλμούς των μελών της και ίσως να αναθεωρήσει κάποιες θέσεις της.

(συνεχίζεται)